

**ΙΣΘΙ ΠΕΠΑΙΔΕΥΜΕΝΟΣ ΕΝ ΠΑΣΙ ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ ΣΟΥ
ΚΑΙ Ὁ ΜΙΣΕΙΣ, ΜΗΔΕΝΙ ΠΟΙΗΣΗΣ (Τωβίτ 4,14-15)**

---- . ----

Πόση **καλλιέργεια** **χαρακτήρος**, **ἀλήθεια**! Πόση **εὐγένεια** **ψυχῆς** πρέπει πάντοτε νά διαθέτουμε, ἀλλά καί «**πόση προσοχή σέ ὅλα τά ἔργα, τίς πράξεις, τίς κινήσεις μας**»! (Τωβ.4,4) Ναί! Μέ τόση λεπτότητα, ἀλλά σέ βάθος κάθε λεπτομερείας μέχρι καί αὐτῆς τῆς κατά μόνας ἀτομικῆς ἀποχωρήσεως καί τοῦ αὐτοσεβασμοῦ μας· καί τότε, διότι μᾶς βλέπει ὁ Θεός!

Αὐτός εἶναι ὁ ΑΓΝΩΣΤΟΣ μας πατέρας-γεννήτωρ **Τωβίτ**, μέ τίς ἰδανικές συμβουλές πρὸς τόν υἱόν του **Τωβία**, πρὸ τώσων αἰώνων! Αὐτά τοῦ ἀφῆκε σάν διαθήκη καί παρακαταθήκη προτοῦ πεθάνῃ. Αὐτός πρωτοεῖπε τό -ἔστω- «**κουτσό**» ἐκεῖνο «**ὃ μισεῖς, μηδενί ποιήσης**» (Τωβίτ 4,15), τό ὁποῖο **συνεπλήρωσεν ὁ Κύριος** θέσας τό **ἀπαραίτητο** δεύτερο ποδαράκι, γιά νά πορεύεται **χωρίς νά χωλαίνει** μεσοβέζικα καί **μονόπαντα-μονομεριά** τό θέμα, προσθέσας τό «**καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καί ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως**» (Λουκ.6,31). «**Ὅχι νά μή κάνῃς ὅ,τι μισεῖς, ἀλλά καί νά κάνῃς στούς ἄλλους ὅ,τι καλό θέλεις νά σοῦ κάνουν**». Αὐτό εἶναι τό **ὀλόκληρο** μέ **τά δύο πόδια**. Ἀμφίπλευρα ὠφέλιμο, ρυθμίζον καί τό **κακό** καί τό **καλό**! Βέβαια, δέν εἶναι **ὑποδεέστερος ὁ Κύριος**, κάθε ἄλλο. Ἄπαγε τῆς βλασφημίας! Ἀπλῶς ἦλθε «**πληρῶσαι τόν νόμον καί τούς Προφῆτας**» (Ματθ.5,17)· νά συμπληρώσῃ καί γεμίσῃ τά κενά ἀμφοτέρων.

Πόσο **μάταια** καί **πεζά**, ἀνθρώπινα καί καθημερινά ἀποδεικνύονται ὅλα αὐτά ὅμως, γιά τόν ἄνθρωπο τόν πράγματι «**ἄνω θρώσκοντα**», τόν «**ἀφοριζόμενον**» (Β΄Κορ.6,17) **ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ κοσμικοῦ φρονήματος** καί **ἀρνούμενον τήν «φιλίαν τοῦ κόσμου ἢ ὁποία εἶναι ἔχθρα τοῦ Θεοῦ, διότι ὁ κόσμος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται**»! (Ἰακ.4,4. Α΄Ιωάν.5,19).

«**Ὁ πνευματικός ἀνακρίνει πάντα, ἀνακρίνεται δέ ὑπ' οὐδενός**» (Α΄Κορ.2,15). Ἀλίμονον ἂν εἶχε κάποιος νά ἀντεῖπῃ καί νά κατακρίνῃ καί καταδικάσῃ τόν Παῦλο, διότι γνωμοδοτεῖ «**περί Ἰανῆ καί Ἰαμβρῆ**» (Β΄Τιμ.3,8) καί τῆς πρὸς τόν Μωϋσῆ ἀντιστάσεως αὐτῶν καθὼς καί περί τῶν «**ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἀνθισταμένων τῇ ἀληθείᾳ, κατεφθαρμένων τόν νοῦν καί ἀδοκίμων περί τήν πίστιν ἀνθρώπων, ὧν ἡ ἄνοια αὐτῶν ἐκδηλὸς ἔσται πᾶσιν**» (Β΄Τιμ.3,1-9)· ἢ περί «**Δημᾶ, ὅτι αὐτόν ἐγκατέλιπεν ἀγαπήσας τόν νῦν αἰῶνα, καί Λουκᾶς μόνος μετ' ἐκείνου ἔστιν**» (Β΄Τιμ.4,10-11), ἢ πού «**ἐξήγαγεν ἐκ τῆς παιδείκης τό πνεῦμα πύθωνος, δι' οὗ ἦν μαντευομένη εἰς Φιλίππους, κατακολουθοῦσα τῷ Παύλῳ καί τῷ Σίλᾳ**» (Πράξ.16,16-17), ἢ γιά τόσες καί σέ τόσες ἄλλες περιπτώσεις!

Υπόσχονται οἱ σημερινοὶ ἐπίσκοποι κατὰ τὴν χειροτονίαν των «λαγούς με πετραχήλια»! Γυάλινες Μητροπόλεις ἀνοιχτές ὅλο τό εἰκοσιτετράωρο, θά εἶναι οἱ ἴδιοι στρατιῶτες Χριστοῦ διαρκῶς στή σκοπιά, θά δέχονται τοὺς πάντας ἀδιακρίτως χωρίς νά περιφρονήσουν, χωρίς νά ἀρνηθοῦν καί ἀποκλείσουν τὴν εἴσοδο σέ κανέναν, εἰδικά στή Νεολαία καί τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας, καί ἓνα σωρό ... ἀτέλειωτα κατεβατά φάφλες, ἀπατεωνιές, ψέματα, ἐμπαιγμούς, σκληρότητα ἀπανθρωπία καί βανασότητα, κλειστές πόρτες μέ 15 προθαλάμους «Ἰδιαιτέρων», «Γενικῶν», Κριτῶν, Προανακριτῶν γιά τί θέμα θά ἀπασχολήσης τόν «Ἀποπνευματοποιημένον» πλέον, τόν «λακωνικώτατον καί ἀκριβοθώρητον διά χρονομέτρου καί δευτερολέπτων, Χριστοκάπηλον Ψευδεπίσκοπον· πρὸς τόν ὁποῖον θά ἐκφράσης μόνον ἐπαίνους γιά ἐπιτυχίες ὥστε ν' ἀποβῇς δι' ὀλίγον ἀρεστός καί ἀποδεκτός, καί ὅτι ὅλα στή Μητρόπολή του πᾶνε «Ρολόϊ», βαίνουν τέλεια, τίποτε τό ἀρνητικό, δέν ἔχεις νά τοῦ κάνης καμία παρατήρηση, οὐδεμίαν ὑπόδειξιν· μᾶλλον ἔχεις νά τοῦ προσφέρης -καταβάλλοντας κάθε προσπάθεια- ὅσο τό δυνατόν ἀκριβότερο καί πολυτιμότερο δῶρο καί **μεγαλύτερο χρηματικό ποσό**, νά σέ ἔχη στούς ὑπ' ὄψιν καί νά σοῦ στέλνῃ καί «**Θεοπειθεῖς Εὐχάς**» (!!!) ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ σου ἐορτῇ, ἐπὶ τῷ Νέῳ ἔτει Χριστοῦγεννα καί Πάσχα!... Καί ἂν τοῦ δωρίσης καί καμιά **λαμπρά Ἀρχιερατική Στολή, Μίτρα, Πατερίτσα, Ἐγκόλπια, Σταυρούς** κ.τ.τ., θά λαμβάνῃς καί **καλάθι μέ ποτά ἀπό Κάβα**, νά τοῦ δωρήσης κι' ἄλλη, νά δευτερώσῃ τό πρᾶμα.

Εἶναι **σαΐνια ἔναντι τῶν θυμάτων τους**, εἶναι Ὑαινες ὀλκῆς! Εἶναι ὅλοι τους χρόνια ἐκγυμνασμένοι καί εὐρέως προπονημένοι σ' αὐτά Πλησίον ὁμοίων καί ἀνωτέρων διδασκάλων ἀγυρτείας καί λαμογιᾶς!!!! Γι' αὐτό ἐπιμένω, πῶς κάτι «ἐξυπνόπαιδα» Τύπου Μπαρδάκα καί κάτι ἀθῶα δῆθεν «**Μαρινόκεντρα**» Τύπου Πασαλῆ μέ τίς **γαλαντομιές** (γυναιοδωρίες, κουβαρδαλίκια), τά «πᾶνε κι' ἔλα» καί τά «σῦρ' τα-φέρ'τα» (τίς συχνές ἐπισκέψεις), πού ἐπέτυχαν καί ἐπιτυγχάνουν ὅσα **παρασκηνιακά καί ἀθέμητα**, μή **Θεοφιλῇ κατώρθωσαν**· δέν ἐκπροσωποῦν **Καντιώτη καί δέν εἶναι παιδιά τοῦ Πολυσεβάστου καί Μακαριστοῦ Γέροντος π. Αὐγουστίνου!** Εἶναι καί θά ἀποδειχθοῦν ἐπὶ γῆς καί **Τελολογικά** περίτρανα· **Ἰδιοτελεῖς Καιροσκόποι καί Ἀρχομανεῖς Τυχοδιῶκται!!!** Καταισχύνῃ καί αἰωνία ἐντροπή τοὺς ἀναμένει!

Τζιτζίκια πεταλώνουν πρὶν καταφέρουν καί ἀναρριχηθοῦν στό Δεσποτικό Θρόνο;! Γιά νά τό ἐπιτύχῃς πρέπει νά ἔχῃς γίνει **ἀδίστακτος ἀριβίστας!** Νά σέ φοβᾶται καί ὁ διάβολος. **Σύν τό παραδάκι** καί τῇ «**Σιμωνία**» (Πράξ.8,18), τὴν ὁποία πρέπει μέ τό Δεσποτιλίκι κατόπιν σύν τῷ χρόνῳ ἢ **νά ἐξοφλῇται** καί ἀποσβαίννυται τό ποσό, ἢ νά ἐξυπηρετῇται, ικανοποιῇται, ἰσοσκελίζεται μέ ἄλλους τρόπους καί

λύσεις, πού ἂν ἐρευνηθοῦν εἶναι **νά φρίττης, νά ντρέπεσαι ὡς Χριστιανός καί νά κλαῖς ὁδυρόμενος!**

Ὁ Καλαμαριᾶς ἔχει **παιδιά καί παραπαίδια!** Γιά τούς δικούς του, γιά τήν **Κλικά** του ἔχει καί παραέχει χρόνο. Ἄν θέλῃ ὁπωςδήποτε νά σ' ἐξυπηρετήσῃ, τό πολύ **νά τό πράξῃ μέσῳ ἄλλου προσώπου** ἢ «Γραφείου». **Θά βρῇ τόν τρόπο.** Ἄν δέν θέλῃ, δέν **θά ἐξυπηρετηθῇς ποτέ καί ἀπό κανέναν.** Εἶναι **ἀδίστακτος, ὠρκισμένα ἀμετάπιστος, καί ἀπόλυτα ἐκδικητικός!** Καί ὁ πληροφορῶν νά τοῦ εἰσηγηθῇ κάτι ἀμφίβολο, ἀπορρίπτεται διά τό μέλλον, δηλαδή **γιά τό ποτέ!!!** Δοκιμασμένο-ἡλεγμένο πλειστάκις τοῦτο, καί ἔξω πάσης ἀμφισβητήσεως, διά πολλῶν παραδειγμάτων καί προσώπων συγκεκριμένων, τά ὅποια ἀναμένουν νά τά δεχθῇ εἰς ἀκρόασιν 3 καί 6 μῆνες καί ἔτος καί ἔτη. Ποιός; **Ὁ γνωστός τοῖς πᾶσι, χθές καί σήμερον ὁ αὐτός, ὁ πάντοτε ἴδιος ἀνακόλουθος καί ἀνεκδιήγητος, ὁ προδούς τά πάντα Φιλοσκοπιανός ἐκ Μελίτης, ἀδιόρθωτος Μπαρδάκας!**

Κρατάει «**τουπέ**»!!! Καί δυσκολεύει τήν ἐπικοινωνία ὥστε ν' ἀνέβῃ ἡ «**ζήτησή**» του, νά ἀποβῇ **δισπρόσιτος, περιζήτητος, πολύτιμος, ἐπωφελής καί ἀπαραίτητος!!!** Καί ἐπειδή -ὅπως παντοῦ-, βρῆκε καί ἐν τῇ ἐνταῦθα **θαλάσῃ τῆς Κοινωνίας** τά τῆς Γραφῆς «**θύματα**»-«**χάνους**», καί διά διαφόρων τρόπων καί μεθόδων, δι' ὀργάνων του καί ὁ ἴδιος «**ἐνδύνων (μπουκάρωντας) εἰς τάς οἰκίας καί αἰχμαλωτίζων γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, πάντοτε μανθάνοντα καί μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα**» (Β' Τιμ.3,6-7), δημιουργεῖ περιβάλλον καί κλῖμα, ἐπιπλέει σάν «**φελός**» πού εἶναι, **μή ἔχων ἠθικόν ἔρμα καί πνευματικόν περιεχόμενον,** ἐν παντελῇ ἀγνοίᾳ καί ἐλλείψει βάρους «**μολύβδων**» νά βυθισθῇ, ὥστε ἐν τῇ **ἀφανείᾳ τοῦ «Ταμείου»** καί οὐχί τῆς **ψευδοῦς Ὑποκρισίας** καί τοῦ **Φαρισαϊσμοῦ, τοῦ κομπασμοῦ, τοῦ ἐγωῖσμοῦ, τῆς αὐτοπροβολῆς «τῶν Πρωτοκαθεδριῶν»** (Ματ.23,6. Μάρκ.12,39. Λουκ.20,46) καί τῶν «**Πρωτοκλισιῶν**» (Ματ.23,6. Μάρκ.12,39. Λουκ.20,46), «**γοητεύει τούς ἀφελεῖς τοῦ κόσμου ἐν τῇ πονηρίᾳ αὐτοῦ, προκόπτων ἐπὶ τό χειρόν πλανῶν καί πλανόμενος**» (Β' Τιμ.3,13)

Παρακολουθεῖστε κατωτέρω **περίπτωσιν πνευματικοῦ Τέκνου** τοῦ Μακαριστοῦ **π. Γερβασίου Ραπτοπούλου** τῆς «**Ὁσίας Ξένης**», πού βοηθοῦσε τήν Μακαριστή **Κρυσταλλία Παπαδοπούλου** καί τίς Ἀδελφές στίς διάφορες ἐργασίες, τοῦ μαθητοῦ Λυκείου (λέγω) μέ ἀρχικά ὀνοματεπωνύμου **Ἰ.Ε.** / Ἀκούγοντας ὠρισμένα πράγματα ἀπ' τά παιδιά στό Λύκειο, θέλησε [**«νά ἐπισκεφθῇ τό Δεσπότη Καλαμαριᾶς Ἰουστῖνο στά Γραφεῖα.** Πῆγε μέσα ὁ Γραμματέας μέ τά γυαλάκια (μᾶλλον θά ἐννοῦσε γιά Γραμματέα μέ γυαλάκια **τό Διάκονο Αὐγουστῖνο**) καί τοῦ εἶπε ὅτι θέλει ἓνα παιδί τοῦ Λυκείου **νά σᾶς δῇ καί νά συζητήσῃ ὠρισμένα πράγματα πού συζητᾶνε τά παιδιά στό Λύκειο.** Καί γυρίζοντας μοῦ εἶπε, **πήγαινε**

σήμερα σπίτι σου, καί κάποια ἄλλη μέρα θά σέ καλέση διά τηλεφώνου ὁ Δεσπότης νά ἔρθης νά κουβεντιάσετε. Γύρισε δέ καί ὁ Στέλιος ὁ Πάτερ (δηλαδή ὁ Γενικός Σαρίδης) καί μοῦ εἶπε, ὥστε ἤθελες, Ἰ, νά δῆς καί νά μιλήσης στό Δεσπότη, ἔ; Πήγαινε, καί θά σέ φωνάξῃ κάποια ἄλλη φορά. Αὐτό μοῦ τό εἶπε ὁ π. Στέλιος χαμογελώντας εἰρωνικά, καί ἐννοώντας ὅτι δέν θά μέ καλέση ποτέ. Φαίνεται πώς, μᾶλλον δέν μπορεῖ ὁ καθένας καί ὁ ὁποιοσδήποτε νά συναντήσῃ καί νά συζητήσῃ μέ τό Δεσπότη»!]

Τά ὡς ἄνω, λόγια καταγεγραμμένα αὐτολεξί, εἶναι λόγοι συζητήσεως μετ' ἐμοῦ παιδιοῦ ἀγνοῦ, ἄδολου, πού ἔζησε κοντά στόν π. Γερβάσιο καί ἐξακολουθεῖ νά ζῇ πνευματική ζωή, μεταλαμβάνον ἀφοῦ πάη πρωτίστως καί ἐξομολογηθῇ στήν «Όσία Ξένη» στόν Ἀντικαταστήσαντα τόν π. Ραπτόπουλο. Μέ συνήντησε τυχαίως στίς 2 Φεβρουαρίου ἡμέρα Πέμπτη, καί μέ παρεκάλεσε νά προσευχηθῶ, διότι τήν ἐπομένη 3 Φεβρουαρίου ἡμέρα Παρασκευή θά ἔκανε χειρουργική επέμβαση στό μάτι του. Ἐπ' εὐκαιρία δέ, μοῦ ἐξιστόρησε καί μοῦ ἀνέπτυξε τήν στιχομυθίαν αὐτήν τῆς «ἀκάρπου» ἐπισκέψεώς του στόν Μητροπολίτην Ἰουστίνον, καί τῆς ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδες ματαίας -μᾶλλον- προσμονῆς διά τυχόν τηλεφωνικήν πρόσκλησιν...

Ἀφοῦ διεβεβαίωσα τό παιδί, ὅτι καθηκόντως θ' ἀνταποκριθῶ στό αἴτημά του καί θά προσευχηθῶ νά πᾶνε ὅλα μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καλά στό χειρουργεῖο, τοῦ εἶπα ὅτι θά ηὐχόμην ὑπό ἄλλες συνθήκες νά γινόταν αὐτή ἡ πρώτη μας προσέγγιση καί γνωριμία, καί ὡς πρὸς τά τῆς Μητροπόλεως «εἶσαι ἐλεύθερος νά πράξης ὅπως νομίζης». Ἀλλ' ἂν μέ ρωτοῦσες· καί νά σοῦ τηλεφωνήσουν καί νά σοῦ κλείσουν συνάντηση, μήν πᾶς. Ἐν τέλει δέν θά κάνης συζήτηση, οὔτε θά ἐπιτύχης κάτι. Λοιπόν, γιατί νά πᾶς; Γιατί νά σπαταλᾷς τόν πολυτιμότεον χρόνον σου! «Χρόνου φείδου» εἶχαν ὡς ἀρχήν μετά τῶν ἄλλων ἀξιωμάτων τῆς ζωῆς οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν Πρόγονοι. Ὁ δέ πολὺς Γιούνγκ ἔλεγε καί ἐπανελάμβανε συχνά, «ὅποιος ἀφήκε ἀνεκμετάλλευτο ἓνα δευτερόλεπτο τοῦ χρόνου, δέν ἔχει καταλάβει τό νόημα τῆς ζωῆς»! Ὁ δέ αἰώνιος λόγος τοῦ Θεοῦ προὔλαβε καί μᾶς ὑπομιμνήσκει ὑπογραμμίζοντας διά τοῦ πρώτου Τιμίου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων τοῦ Ἀδελφοθέου Ἰακώβου (ὄχι τοῦ ἀποτυχημένου καί ἐξωφλημένου Μπαρδάκα, πού συντόμως θά ἐγκαταλείψῃ ἅκων ἐξευτελισμένος καί καταντροπιασμένος τόν λαμπρό του καί φανταχτερό του θρόνον ὁ ἄμυαλος, πού καλοπερνάει ἀσυνέτως καί ἀφρόνως μέ τόν φίλο του εἰς βάρος τοῦ ποιμνίου ἐφτά κι' ὅλας ἔτη καί θα πάη ἀπό 'κεῖ πού βυρσοδομώντας τά κατάφερε καί ἦρθε καί μᾶς ἔκατσε ἀπανθρώπως τυραννικά καί κατεξουσιαστικά στό σβέρκο, χωρίς νά ἀποδεικνύῃ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον, ὅτι «δύναται νά χαλιναγωγῇ καί τόν πλέον εὐσεβῆ του πόθον», ὡς ἐπιτάσσουν οἱ Θεόφρονες Πατέρες, ἀποστερούμενος καί διακόπτων πάντα δεσμόν

καί πᾶσαν σχέσιν διά παντός μέ «τήν Φιλάρα του τήν Κολλητή»· καί «οὐ μή φάγη κρέα εἰς τόν αἰῶνα, ἵνα μή τούς ἀδελφούς του καί ἅπαν τό ποῖμνιον καί τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας διαρκῶς σκανδαλίζῃ» (Α΄ Κορ.8,13)· λέγων ὁ σεμνός, Ἱεροπρεπής καί «ἐν φόβῳ καί τρόμῳ ἱερουργῶν καί κατεργαζόμενος τήν ἑαυτοῦ σωτηρίαν» (Φιλιπ.2,12) Ἀδελφόθεος «διά πάντα λόγον ἀργόν ἀποδώσωμεν λόγον» (Ματθ.12,36).

Ναί, Μπολογύρη, / πάτερ Ἰουστινούλη,
πού σέ ἐμάθαν' / ἓνα γῦρο οὔλοι.

Ναί, « Γ υ ρ ι σ τ ρ ο ὕ λ α »
ὁμορφη καί νοστιμούλα!

Ὅπου γλέντι καί χορός
ἢ Μπαρδακουλίτσα πρώτη.
Ἐπίσκοπος, σημαίνει πιά
ἀπόλαυσις καί φαγοπότι!!!

Τά ἀρνάκια κάθονται
ἤσυχα εἰς τό μαντρί τους.
Οἱ ἐπίσκοποι ἔννοια ἔχουν
πρώτιστα τή βόλεψή τους!

Βδελύχθη ὁ Θεός τή «φύτρα» σας
σιχάθηκε τή μίτρα σας,
τόν ὥργισεν ἡ ράβδος σας,
τό Ἀρχηγικό τό πάθος σας!

Καί «εἰδότι καλόν ποιεῖν καί μή ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστίν» (Ἰακ.4,17). Γνωρίζεις τό καλό, μπορεῖς νά τό κάνης καί δέν τό κάνεις· ἀλίμονό σου! «Θεός οὐ μυκτηρίζεται» (Γαλ.6,7). Δέν εἶναι «Κάποιος»(!) -ἅπαγε τῆς βλασφημίας-, πού μπορεῖς νά παίξης, νά ἀστειεύεσαι καί νά χορατεύης μαζί Του! «Εἶναι ζηλωτής» (Πράξ.21,20. 22,3. Γαλ.1,14), πλήρης ζήλου, ζηλότυπος, ζηλιάρης καί ἀπαιτητικός!

Ποῦ νά μείνῃ καιρός ν' ἀσχοληθῇ μ' αὐτά ὁ Θεομπαίκτης Μπαρδάκας, ἡ «Γυριστρούλα»!!! Πού ἄλλη δουλειά δέν ἔχει, παρά νά σουλατσάρῃ ἀνά τήν Ὑφήλιο μέ τόν κολλητό του τήν «Φιλάρα» του τόν Καραμαντάνα, ξημεροβραδυάζοντας καί ἀπολαμβάνοντας ἐκτός ὑπηρεσίας καί «ἐπισκοπικῶν καθηκόντων καί ὑπουργήματος» -ὡς δεῖ- ἐντός τῆς Μητροπόλεως του διαρκῶς, ἀδιακόπως καί ἀδιαπτώτως· (ἀπολαμβάνοντας) λέγω ἄνετο «Πολυμορφικό», ἀεροπλάνα, ταξίδια, Ξενοδοχεῖα, πάντα μέ τόν ἴδιο τό «σκοπό»... Πῶς,

προσκυνώντας και τό διάβολο ακόμα -όχι μόνο σχισματικούς Ουκρανίας και αϊρετικούς έδω κι' έκει, πανταχού-, ναί και αυτόν· θά κατορθώσουν, τό «γομάρι» πού έχει μόνο μπόϊ και πλάτες για ζέψιμο και όργωμα, νά γίνη Δεσποταρᾶς (!!!), νά Κυβερνήση νά κατεξουσιάζη και κατακυριεύση, ικανοποιώντας τή φιλαρέσκεια, τήν άρχομανία και τήν αυτοπροβολή του!

Τό Πανάγιο Πνεῦμα «πῦρ καταναλίσκον» γενέσθω (Εβρ.12,29), καταναλῶσαι και κατακαῦσαι, ὄν «ταχέως χειρας έπιθέση» (Α' Τιμ.5,22) τοῦ χειροτονησαι τόν άνόσιον και άνάξιον τοῦτον, και εἰς έπίσκοπον βουληθῇ προχειρῆσαι· τόν κάπηλον, τόν δόλιον και άνδραποδιστήν (δουλοπρεπή) άποδειχθέντα»!

Όπου οὐκ έχομεν τῇ Έκκλησίᾳ ἄρνας τιθέναι, πάντως οὐ « λ ύ κ ο υ ς » όρίζομεν ποιμαίνειν τά πρόβατα!!! (Ματθ.10,16)

«Χωρίς όδηγό ὅλοι έσώθησαν. Μέ κακό όδηγό ὅλοι άπωλέσθησαν»!

«Έθνη τά μή νόμον έχοντα, φύσει τά τοῦ νόμου ποιεῖ» (Ρωμ.2,14).

«Τῷ μόνῳ σοφῷ σωτήρι Θεῷ (Ρωμ.16,27. Ιούδα 25),

τῷ τά πάντα ισχύοντι (Ιωάν.15,5),

τῷ τά πάντα δυναμένῳ

μεταμορφῶσαι, μεταλλάξαι (Β' Πέτρ.3,13)

και από πικροῦ εἰς γλυκύ μεταποιῆσαι· (Εξόδ.15,23-25)

δόξα, τιμή Αὐτῷ και προσκύνησις,

νῦν τε και εἰς τούς άπεράντους

και άτελευτήτους αἰῶνας.

Ἀ μ ή ν !

Ίερεὺς Ιωάννης Νικολόπουλος

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

15.2.2023